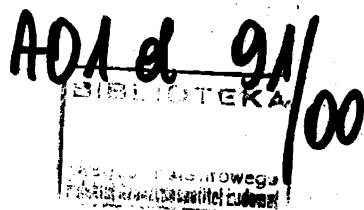

Opublikowano dnia 29 sierpnia 1959 r.

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 42036

Kl. ~~45 c~~, 28/01

45 c 91/00

VEB Mähdrescherwerk Weimar

Weimar, Niemiecka Republika Demokratyczna

Dodatkowy zespół tnący do żniwiarek

Patent trwa od dnia 18 maja 1956 r.

Wynalazek dotyczy dodatkowego zespołu tnącego do żniwiarek, służących do sprzętu wysokopiennych roślin przemysłowych, w szczególności słoneczników.

Sprzęt wysokopiennych roślin przemysłowych, zwłaszcza słoneczników, dokonywano dotychczas ręcznie. W celu potanienia kosztów robocizny dąży się do pełnego zmechanizowania sprzętu.

Wszystkie znane dotychczas dodatkowe zespoły do żniwiarek posiadają tę wadę, że podczas ich stosowania powstają zbyt duże ekonomicznie nie uzasadnione straty, a ponadto umożliwiają pracę tylko z jednej strony ładu.

Zmniejszenie tych strat do poziomu ekonomicznie uzasadnionego i stworzenie możliwości pracy ze wszystkich stron ładu za pomocą różnych zespołów dodatkowych do żniwiarek jest myślą przewodnią wynalazku.

Według wynalazku zagadnienie to rozwiązuje się przez umieszczenie w zespole tnącym jednej belki żniwnej nad drugą, przy czym umie-

sza się ponad nią lub poniżej niej narządy rozdzielające i wprowadzające. Te narządy w połączeniu ze ścianką odpryskową wypełniają przestrzeń między obydwoema belkami palcowymi i wraz z innymi częściami maszyny żniwnej tworzą zamkniętą wannę żniwną. Narządy rozdzielające i wprowadzające są umieszczone na wysokości dostosowanej lub dającej się dostosować do wysokości roślin, między które wciskają się swoimi poziomymi lub pod określonym kątem zgietymi ostrzami, wskutek czego główki roślin, np. słoneczników, zostają podnoszone i doprowadzone do narządów tnących górnej belki żniwnej. To urządzenie umożliwia przyjęcie bezwzględnie wszystkich znajdujących się w obszarze działania belki żniwnej żniwiarki zbiorczej główek roślin i doprowadzenie ich do narządów tnących belki żniwnej. Wystawianie górnej belki żniwnej jest korzystne, gdyż roślinom wciągniętym przez narządy rozdzielające i doprowadzające są ucinane najpierw główki, zanim nastąpi odcięcie ich łó-

dyg przez dolną belkę żniwną. Następnie zespoły tnące mogą być zaopatrzone w przenośniki ślimakowe, które przenoszą plon z szybkością większą, równą lub mniejszą niż prędkość jazdy. Narządy rozdzielające i doprowadzające mają kształt wydrążonych klinów o wygiętej częściowo tylko otwartej powierzchni.

W innej postaci wykonania narządy rozdzielające i doprowadzające mają przeważnie zgięte (zgięty palec) ostrza dzielące. Narządy rozdzielające i doprowadzające o kształcie wydrążonych klinów z częściowo otwartą powierzchnią nadają się do wyłapywania materiału stanowiącego straty, powstające w czasie doprowadzania albo cięcia i doprowadzania do wanny żniwnej. Ścianka odpryskowa zapobiega powstawaniu strat rozpryskującego się ziarna, wywoływanych przez części przenoszące zespół tnący.

Motowidło dwu lub wieloskrzydłowe według wynalazku jest wykonane tak, iż jego pola są wypełnione przezroczystym giętkim materiałem lub tkaniną, np. siatką drucianą, nie zasłaniającą pola widzenia kierowcy. Motowidło, którego prędkość jest większa, taka sama lub mniejsza niż prędkość jazdy, jest dopasowane na torze ruchu swych listew do odpowiednich narządów rozdzielających i doprowadzających.

Na rysunku fig. 1 przedstawia zespół tnący w przekroju, fig. 2 — wannę żniwną w widoku z góry, fig. 3 — wannę żniwną w widoku z boku, fig. 4 — motowidło obite, fig. 5 — zespół tnący z palcami zgiętymi w przekroju, fig. 6 — wannę żniwną z palcami zgiętymi w widoku z góry, fig. 7 — zespół tnący z obrotowym prowadzeniem ślimakowym i fig. 8 — prowadzenie ślimakowe w przekroju.

Jak uwidoczniło na fig. 1 i 2 w zespole tnącym żniwiarki ponad belką żniwną 1 jest umieszczona druga belka żniwna 2. Obydwie belki żniwne są połączone ścianką rozporową 3. W zespole tnącym są umocowane zamknięte u góry blaszane rozgarniacze 4 wykonane tak, iż stanowią narządy prowadzące roślinę aż do miejsca cięcia, lub też prowadzą zwisające główki rośliny aż do obszaru działania drugiej belki żniwnej 2. Motowidło 5 pomaga zrzucaeniu plonu od belki żniwnej 2 w tył do wanny żniwnej.

Na fig. 3 belka żniwna 2 jest połączona z ramą składającą się z prętów 6, 7, 8, przy czym powierzchnia pręta 8 jest połączona z powierz-

chnią pręta 9, znajdującego się na zespole tnącym.

Fig. 4 przedstawia motowidło 5, którego pola są obite siatką drucianą 10.

Na fig. 5 i 6 w zespole tnącym, wykonanym jak na fig. 1, jest umieszczony narząd rozdzielający i doprowadzający w postaci zgiętego palca 11, który na początku stanowi nachyloną zamkniętą u góry blachę kierowniczą 12, a następnie jest załamany i otwarty u góry w miejscu 13. Otwór swym wylotem 14 prowadzi do wanny żniwnej.

Straty odpryskowe, powstające wskutek obrotu lub obiegu narządów w wannie żniwnej, są zmniejszone przez dodatkową blachę osłonową 15.

Na fig. 7 i 8 narząd rozdzielający i doprowadzający 16 jest wykonany jako rozgarniacz, którego jeden bok stanowi umieszczony w nim obrotowy ślimak 17, wykonany w ten sposób, iż zwoje ślimaka, rozmieszczone ku końcowi rozgarniacza i przylegające do ścianki 18 sąsiedniego rozgarniacza, prowadzą roślinę do belki żniwnej 2.

Zastrzeżenia patentowe

1. Dodatkowy zespół tnący do żniwiarek, znamieny tym, że narządy rozdzielające i doprowadzające (4, 11, 16) są umieszczone poziomo lub pod pewnym określonym kątem powyżej lub poniżej drugiej belki żniwnej (2).
2. Dodatkowy zespół tnący do żniwiarek według zastrz. 1, znamieny tym, że narząd rozdzielający i doprowadzający w postaci palca zgiętego (11 na fig. 5) posiada pochyłą, u góry zamkniętą powierzchnię (12), która w dalszym biegu (13) jest otwarta i posiada zamknięty w kierunku wylotu bieg zwrotny do wanny żniwnej oraz dodatkową blachę osłonową (15).
3. Dodatkowy zespół tnący do żniwiarek według zastrz. 1, 2, znamieny tym, że w podajniku, np. w motowidle (5), pola motowidła są obite giętkimi materiałami lub tkaninami, np. siatką drucianą.

VEB Mähdrescherwerk
Weimar

Zastępca: Inż. K. Siennicki,
rzecznik patentowy

